

FÓLK HAVA ALTÍÐ SETT HVØR ØÐRUM STEVNU

– Vit menniskju hava sosialan tørv, og tað er gamalt, at fólk seta hvør øðrum stevnu, sigur sálarfrøðingurin Eyðun Joensen, ið eisini metir, at ólavsøkan er broytt, tí tilkomin fólk síggjast ikki válandi við góðari kenning í gøtunum longur, so ljós er fyri framman.

Dagfinn Olsen, dagfinn@sosialurin.fo Mynd: Dagfinn Olsen

Vit hava sett sálarfrøðingi stevnu, nú ólavsøka nærkast. Eyðun Joensen er royndur sálarfrøðingur, ið hevur sínar hugsanir um hetta, at fólk seta hvør øðrum stevnu, og um tjóðarhátíð okkara.

Hittast

– At fólk seta hvør øðrum stevnu er gamalt og alheims, og er helst okkum borið í hold og skinn. Hugsu bert um ítróttarstevnuna á Olympos í forna Grikkalandi og nútíðar olymisku leikir. Og her heima hava vit havt fólkafundir í ymiskum líki. Og vit hava havt samfelagsstevnur og miðsónsvikur á hvørjum ári ymsa staðni í landinum. Eg giti, at tað er ikki bert fyri at hoyra Guðs orð, men eisini fyri at hava samband hvør við annan, hitta hvønn annan, og ikki minst at hitta onnur andlit til andlits, í eygnahædd, at eta saman, og so framvegis, sigur Eyðun Joensen.

– Tað er tað sama við bygðastevnunum, og nú at enda ólavsøku. Her er høvi at hitta fólk úr øllum landinum og úr útlondum eisini. Alskyns tiltøk eru, og til ber at fáa eitt beinleiðis prát á gøtuni, andlit til andlits, í eygnahædd, og við fleiri sansum opnum, heldur enn bara umvegis tøkni, so sum telefon ella facebook, metir Eyðun Joensen.

Blíðskapurin

– Frísk og normal fólk hava tørv á breiðum sambandi við onnur fólk, og ikki minst at hitta gamlar kenningar, ið ein ikki hittir gerandis. Bara tað kann kennast forkunnugt, fyri ikki at tala um møguleikan fyri at sýna, ella sjálvur taka við blíðskapi, sigur Eyðun Joensen.

– Víst munnu mong júst til stevnu verða drigin av lunn, ella undan vaðingini, og út fyri dyr stevnudagar

í sínum besta stási, sum í sjálvum sær kann kennast sera væl, metir nú fráfarni sálarfrøðingurin Eyðun Joensen.

– Tað góða og gangliga kann tó hava lýti. Her hugsu eg um strongd, sum tað er hjá summum um jólini, tá so nógv upp á stutta tíð skal fáast

at rigga upp á stás. Og ov mikið er at fara til, so sjálvt tey ídnu illa røkka runt til alt, men mugu velja í skránni, og tað haldi eg ein eigur at gera, sigur Eyðun Joensen.

– Kremmarastættin egnir á ólavsøku dúgliga fyri børnum, sum ótolin plága móð foreldur, tó at tað átti at

borið til í allari rímuligheit, metir Eyðun Joensen.

– Seinastu mongu árinu hava verið stevnur og festivalar av øllum slag alla ta ljósu tíðina av árinum. Ein kundi óttast fyri, at tað gjørdist ov mikið av tí góða og at t.d. festivalar fóru at taka frá gomlu bygðastevnunum og ólavsøkuni, men soleiðis tykist kortini ikki at vera. Hetta kann so møguliga takast sum eitt tekin um tørv manna at savnast um okkurt felags undir glæsiligum umstøðum, hugleiðir Eyðun Joensen.

Sjálvur heldur Eyðun Joensen, at eitt nú ólavsøkan er broytt, tí tilkomin fólk síggjast ikki válandi við góðari kenning, ella meira enn tað, í gøtunum longur.

– Á ólavsøku vilja fólk fáa alt við, og ongin tímur at ganga aftan á ólavsøku, og onki minnst av hátíðini, metir Eyðun Joensen.

– Ljós er fyri framman, tí tá tað ber til at koma roykingini til lívs, so er vón at hóma.

Og hví er tað so? Jú, tí tað er stigmatiserandi. Og tað luktar. Og sjálvur bíði eg spentur eftir tí degi, tá diskoteksungdómur tekur frá-støðu frá fólki, ið ganga full við blóðspongum eygum, sigur Eyðun Joensen vónríkur.

Hóvlig ólavsøka

Men hvussu heldur Eyðun Joensen ólavsøku?

– Tað verður í familjuhøpi við hóvligari ferð, enn so mangan áður. Gerandis eru bert eg og konan í húsi. Á ólavsøku er dótturin komin úr Keypmannahavn við sínum, og sonurin við sínum úr arabaralondum, so vit vera 12 fólk í húsi, sigur Eyðun Joensen.

»Vit hava havt samfelagsstevnur og miðsónsvikur á hvørjum ári ymsa staðni í landinum. Eg giti, at tað er ikki bert fyri at hoyra Guðs orð, men eisini fyri at hava samband hvør við annan, hitta hvønn annan, og ikki minst at hitta onnur andlit til andlits«